Jahrgang 1944.

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 29. August 1944.

89. Stück. Preis: K 3·40.

Ročník 1944.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 29. srpna 1944.

Cena: K 3·40. Částka 89.

Inhalt: **184.** Verordnung zur Vereinfachung der Protektoratsstrafrechtspflege (Erste Verordnung zur Durchführung des totalen Kriegseinsatzes im Bereiche der Strafrechtspflege des Protektorates Böhmen und Mähren).

Obsah: **184.** Nařízení ke zjednodušení protektorátního trestního soudnictví (První nařízení k provedení totálního válečného nasazení v oboru trestního soudnictví Protektorátu Čechy a Morava).

184.

Verordnung des Justizministers vom 26. August 1944

zur Vereinfachung der Protektoratsstrafrechtspflege (Erste Verordnung zur Durchführung des totalen Kriegseinsatzes im Bereiche der Strafrechtspflege des Protektorates Böhmen und Mähren).

Auf Grund des Art. I, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 22. August 1944, Slg. Nr. 177, über die Ermächtigung der Minister und des Leiters des Bodenamtes für Böhmen und Mähren zu außerordentlichen Verfügungen zur Durchführung des totalen Kriegseinsatzes, wird vom Justizminister verordnet:

Art. I.

Für die Strafrechtspflege vor den Justizbehörden des Protektorates Böhmen und Mähren gelten folgende Abänderungs- und Ergänzungsvorschriften:

Kräfteersparnis in der Besetzung der Strafgerichte.

Art. II.

§ 1.

Die Hauptverhandlung und Entscheidung in Verbrechens- und Vergehensfällen obliegt nach Maßgabe der Bestimmungen des Art. XIV einem Einzelrichter.

Nařízení ministra spravedlnosti ze dne 26. srpna 1944

ke zjednodušení protektorátního trestního soudnictví (První nařízení k provedení totálního válečného nasazení v oboru trestního soudnictví Protektorátu Čechy a Morava).

Podle čl. I, odst. 1 vládního nařízení ze dne 22. srpna 1944, Sb. č. 177, o zmocnění ministrů a vedoucího pozemkového úřadu pro Čechy a Moravu k mimořádným opatřením k provedení totálního válečného nasazení, nařizuje ministr spravedlnosti:

Čl. I.

Pro trestní soudnictví před justičními úřady Protektorátu Čechy a Morava platí tyto změny a doplňky:

Úspora sil při obsazení trestních soudů.

Čl. II.

§ 1.

Konati hlavní přelíčení a rozhodovati o zločinech a přečinech náleží podle ustanovení čl. XIV samosoudci.

§ 2.

Wenn der Vorsitzende des Erkenntnissenates beim Kreisgericht wegen der einfachen Sach- und Rechtslage die volle Besetzung des Gerichtes nicht für nötig hält und der Staatsanwalt zustimmt, so kann er die vom Senat außerhalb der Hauptverhandlung zu treffenden Entscheidungen entweder allein treffen oder bestimmen, daß ein Beisitzer sie allein trifft.

§ 3.

Im Art. II, Abs. 2, der Regierungsverordnung vom 29. August 1940, Slg. Nr. 396, womit die Strafprozeßordnung und die Vorschriften über die Zusammensetzung der Strafgerichte abgeändert und ergänzt werden, entfällt der zweite Satz.

§ 4.

Im Strafverfahren gegen Jugendliche werden die Laienbeisitzer der Jugendsenate und beim Vollzug der Verschließungsstrafe die Laienbeisitzer der Aufsichtsräte nicht mehr zugezogen.

Kräfteersparnis bei der Verteidigerbestellung.

Art. III.

§ 1.

(1) Für die Hauptverhandlung im ersten Rechtszug ist dem Angeklagten, sofern weder er selbst, noch sein gesetzlicher Vertreter für ihn einen Verteidiger wählt und ihm auch kein Armenvertreter beigegeben wird, ein Verteidiger von Amts wegen zu bestellen:

a) wenn das dem Angeklagten zur Last gelegte Verbrechen mit dem Tode oder mit lebenslanger Freiheitsstrafe bedroht ist;

b) wenn dem Angeklagten ein anderes Verbrechen zur Last gelegt wird und entweder der Staatsanwalt in der Anklageschrift die Bestellung eines Verteidigers beantragt oder sonst wegen der Schwere der Tat oder wegen der Schwierigkeit der Sach- oder Rechtslage die Mitwirkung eines Verteidigers geboten erscheint;

c) in jedem Verfahren, selbst in Übertretungsfällen, wenn der Angeklagte taub oder stumm ist, oder sich seiner Persönlichkeit nach nicht selbst verteidigen kann.

(2) In den Fällen des Absatzes 1, Buchst. c), ist dem Beschuldigten, sofern für seine Verteidigung nicht anderweitig gesorgt ist, im Verfahren wegen eines Verbrechens oder Vergehens ein Armenvertreter oder ein Verteidiger von Amts wegen für das ganze Verfahren zu bestellen.

§ 2.

Nepokládá-li předseda nalézacího senátu u krajského soudu plné obsazení soudu pro jednoduchost skutkového a právního stavu za nutné a souhlasí-li státní zástupce, může rozhodnutí, jež má senát učiniti mimo hlavní přelíčení, buď učiniti sám nebo určiti, že je má učiniti některý přísedící sám.

§ 3.

V čl. II., odst. 2 vládního nařízení ze dne 29. srpna 1940, Sb. č. 396, jímž se mění a doplňují trestní řád a předpisy o složení trestních soudů, odpadá druhá věta.

§ 4.

V trestním řízení proti mladistvým se již nepřibírají přísedící laici senátů mládeže a při výkonu trestu zavření přísedící laici dozorčích rad.

Úspora sil při zřizování obhájců.

Čl. III.

§ 1.

(1) Pro hlavní přelíčení v první stolici se má obžalovanému zříditi obhájce z úřední moci, pokud si nezvolí obhájce ani sám ani tak neučiní jeho zákonný zástupce pro něho a pokud se mu nepřidělí ani zástupce chudých:

a) je-li zločin kladený obžalovanému za vinu ohrožen smrtí nebo doživotním trestem na svobodě;

b) klade-li se obžalovanému za vinu jiný zločin a navrhne-li buď státní zástupce v obžalovacím spise zřízení obhájce nebo jeví-li se vůbec pro tíži činu nebo pro obtížnost skutkového nebo právního stavu obhájcova součinnost potřebnou;

c) v každém řízení, i v případech přestupkových je-li obžalovaný hluchý nebo němý anebo nemůže-li se pro své osobní poměry hájiti sám.

(2) V případech odstavce 1, písm. c) se má obviněnému v řízení pro zločin nebo přečin zříditi zástupce chudých nebo obhájce z moci úřední pro celé řízení, pokud o jeho hájení není jinak postaráno.

(3) Die Bestellung für die Hauptverhandlung (Absatz 1) oder für das ganze Verfahren (Absatz 2) gilt auch für das an die Hauptverhandlung sich anschließende Rechtsmittelverfahren; wohnt jedoch der bestellte Armenvertreter oder Verteidiger von Amts wegen nicht am Sitze des Gerichts, das über das Rechtsmittel zu entscheiden hat, so ist von diesem Gericht für die vor ihm abzuhaltende öffentliche Verhandlung tunlichst ein anderer, am Gerichtsort wohnhafter Verteidiger zu bestellen.

§ 2.

Ist ein Beschuldigter nach seinen dem Gerichte bekannten Verhältnissen nicht imstande, die Verteidigungskosten aus eigenem zu tragen, so ist ihm in den Fällen der notwendigen Verteidigung auf sein Verlangen, in den Fällen des § 1, Abs. 1, Buchst. c), dieses Artikels jedoch auch ohne sein Verlangen, zur Ausführung bestimmter, von ihm angemeldeter Rechtsmittel, sowie für die Hauptverhandlung und das Rechtsmittelverfahren ein Verteidiger von Amts wegen als Armenvertreter beizugeben.

§ 3.

Zur Verteidigung in Übertretungsfällen können auch andere als die im § 43 der österreichischen Strafprozeßordnung bezeichneten Personen berufen werden, die hierzu geeignet und zur Übernahme der Verteidigung bereit sind.

§ 4.

Ein Urteil, das den Angeklagten eines Verbrechens schuldig spricht, ist nichtig, wenn die Hauptverhandlung entgegen der gesetzlichen Vorschrift ohne Beiziehung eines Verteidigers durchgeführt worden ist. Zum Nachteil des Angeklagten kann dieser Nichtigkeitsgrund nicht geltend gemacht werden.

Weitere Lockerung des Verfolgungszwanges.

Art. IV.

(1) Der Staatsanwalt kann von der Verfolgung einer Tat, die ein Protektoratsangehöriger im Ausland begangen hat, absehen, wenn die Verfolgung vom Standpunkt der Volksgemeinschaft aus nicht geboten oder unverhältnismäßig schwierig wäre.

(2) Der Staatsanwalt kann von der Verfolgung einer Tat absehen, wenn wegen derselben Tat im Ausland schon eine Strafe gegen den Beschuldigten vollstreckt worden ist und die im Inland zu erwartende Strafe nach Anrechnung der ausländischen nicht ins Gewicht fiele.

(3) Zřízení pro hlavní přelíčení (odstavec 1) nebo pro celé řízení (odstavec 2) platí i pro řízení opravné pojící se k hlavnímu přelíčení; nebydlí-li však zřízený zástupce chudých nebo obhájce z moci úřední v sídle soudu, který má rozhodnouti o opravném prostředku, má mu tento soud zříditi pro veřejné líčení, které se má před ním konati, podle možnosti jiného obhájce bydlícího v sídle soudu.

§ 2.

Není-li obviněný podle svých poměrů, jak soudu jsou známy, s to, aby hradil útraty hájení ze svého, má se mu v případech nutné obhajoby na jeho žádost, v případech § 1, odst. 1, písm. c) tohoto článku však i bez jeho žádosti, přiděliti obhájce z moci úřední jako zástupce chudých k provedení určitých jím opověděných opravných prostředků, jakož i pro hlavní přelíčení a řízení opravné.

§ 3.

K hájení v přestupkových věcech mohou býti povolány i jiné osoby než osoby označené v § 43 rakouského trestního řádu, které jsou k tomu způsobilé a které jsou ochotny hájení převzíti.

§ 4.

Rozsudek, který uznává obžalovaného vinným zločinem, je zmatečný, bylo-li hlavní přelíčení vykonáno proti zákonnému předpisu bez přivzetí obhájce. V neprospěch obžalovaného nemůže býti tento důvod zmatečnosti uplatněn.

Další uvolnění stíhací povinnosti.

Čl. IV.

(1) Státní zástupce může upustiti od stíhání činu, jehož se dopustil protektorátní příslušník v cizině, není-li stíhání s hlediska národní pospolitosti třeba nebo bylo-li by nepřiměřeně obtížné.

(2) Státní zástupce může upustiti od stíhání činu, byl-li trest za týž čin vykonán na obviněném již v cizině a nemá-li trest, jejž lze v tuzemsku očekávati, po započtení trestu cizozemského význam.

Unzulässigkeit der Übernahme der öffentlichen Anklage durch den Privatbeteiligten.

Art. V.

(1) Der Privatbeteiligte ist nicht mehr berechtigt, statt des Staatsanwaltes die öffentliche Anklage zu erheben und durchzuführen.

(2) Die §§ 48, 49 und der zweite und dritte Satz des § 449 der österreichischen Strafprozeßordnung treten außer Kraft.

(3) Hat der Privatbeteiligte schon vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung den Antrag auf Einleitung der Voruntersuchung eingebracht oder die Verfolgung oder Anklage aufrechterhalten, so richtet sich das weitere Verfahren nach den bisherigen Vorschriften.

Einstellung und Aussetzung des Verfahrens in Privatanklagesachen.

Art. VI.

§ 1.

(1) Sind bei einer Übertretung, die auf Privatanklage verfolgt wird, die Schuld des Täters gering und die Folgen der Tat unbedeutend, so kann das Bezirksgericht von der Erhebung der Privatanklage an bis zur Verkündung des Urteils des ersten Rechtszuges das Verfahren durch Beschluß einstellen. Dieselbe Befugnis steht bis zur Verkündung des Urteils des zweiten Rechtszuges dem Berufungsgerichte zu, soweit zulässige Berufung eingelegt ist. Zur Einstellung des Verfahrens bedarf es weder der Zustimmung des Privatanklägers noch der des Beschuldigten.

(2) Wird das Verfahren nach Absatz 1 eingestellt, so kann das Gericht die Kosten des Strafverfahrens angemessen verteilen oder dem Beschuldigten ganz auferlegen; Gerichtsgebühren werden nicht erhoben.

(3) Die nach Absatz 1 oder 2 ergangenen Beschlüsse sind unanfechtbar.

§ 2.

(1) Das Gericht kann das auf Grund einer Privatanklage eingeleitete Verfahren, soferne es dieses Verfahren gemäß § 1 dieses Artikels nicht einstellt, auf die Dauer von einem Monat aussetzen, wenn zu erwarten ist, daß während dieser Zeit unter den Beteiligten wieder Frieden eintritt. Durch den Aussetzungsbeschluß wird die Verjährung unterbrochen.

(2) Der Aussetzungsbeschluß ist unanfechtbar.

Nepřípustnost převzíti veřejnou žalobu soukromým účastníkem.

Čl. V.

(1) Soukromý účastník již není oprávněn podati a provésti veřejnou žalobu místo státního zástupce.

(2) §§ 48, 49 a § 449, druhá a třetí věta rakouského trestního řádu pozbývají platnosti.

(3) Učinil-li soukromý účastník již před účinností tohoto nařízení návrh na zavedení přípravného vyšetřování nebo setrval-li při stíhání nebo žalobě, řídí se další řízení dosavadními předpisy.

Zastavení a odklad řízení v soukromožalobních věcech.

Čl. VI.

§ 1.

(1) Je-li u některého přestupku, který se stíhá na soukromou žalobu, pachatelova vina nepatrná a jsou-li následky činu bezvýznamné, může okresní soud v době od podání soukromé žaloby až do vyhlášení rozsudku v prvé stolici řízení usnesením zastaviti. Stejné oprávnění má odvolací soud až do vyhlášení rozsudku druhé stolice, bylo-li podáno přípustné odvolání. K zastavení řízení není třeba souhlasu ani soukromého žalobce ani obviněného.

(2) Zastaví-li se řízení podle odstavce 1, může soud útraty trestního řízení přiměřeně rozděliti nebo je zcela uložiti obviněnému; soudní poplatky se nevybírají.

(3) Usnesením vydaným podle odstavce 1 nebo 2 nelze odporovati.

§ 2.

(1) Soud může řízení zavedené na základě soukromé žaloby, pokud nezastaví toto řízení podle § 1 tohoto článku, odložiti na dobu jednoho měsíce, lze-li očekávati, že se účastníci v této době opět smíří. Usnesením o odkladu se přetrhuje promlčení.

(2) Usnesení o odkladu nelze bráti v odpor.

Einschränkung und Vereinfachung der Voruntersuchung.

Art. VII.

§ 1.

Im Verfahren auf Grund öffentlicher Anklage findet eine Voruntersuchung auch in den Fällen, in denen sie bisher der Versetzung in den Anklagestand vorangehen mußte, nur dann statt, wenn sie der Staatsanwalt nach pflichtmäßigem Ermessen für erforderlich hält.

§ 2.

(1) Die von anderen Verfolgungsbehörden bereits vorgenommenen Erhebungshandlungen sollen vom Untersuchungsrichter nur dann wiederholt oder ergänzt werden, wenn es sich nach pflichtmäßiger Prüfung ihrer Form und Vollständigkeit im Interesse der Erforschung der Wahrheit als unerläßlich erweist.

(2) Der letzte Satz im letzten Absatz des § 88 der österreichischen Strafprozeßordnung entfällt.

§ 3.

(1) Von der Leichenbeschau und Leichenöffnung ist abzusehen, wenn es zweifellos feststeht, daß der Todesfall durch die Straftat verursacht worden ist.

(2) Bei der Leichenbeschau und Leichenöffnung ist die Anwesenheit eines Arztes ausreichend.

§ 4.

Bei der Vernehmung eines Beschuldigten, Zeugen oder Sachverständigen und bei sonstigen Untersuchungshandlungen wird ein Schriftführer nur zugezogen, wenn der Richter es für erforderlich hält.

Abkürzung der Anklageschrift und Vereinfachung des Anklageverfahrens.

Art. VIII.

§ 1.

Von der Darstellung des Sachverhaltes in der Begründung der Anklageschrift kann abgesehen werden, wenn diese Darstellung zur Vorbereitung der Hauptverhandlung nicht erforderlich ist.

§ 2.

Der Beschuldigte ist nicht mehr berechtigt gegen die Anklageschrift Einspruch zu erheben.

§ 3.

(1) Nach Zustellung der Anklageschrift legt der Untersuchungsrichter die Akten dem Vorsitzenden des Erkenntnissenates vor.

Omezení a zjednodušení přípravného vyšetřování.

Čl. VII.

§ 1.

V řízení na základě veřejné žaloby se přípravné vyšetřování i v případech, v nichž se dosud muselo vykonati před dáním v obžalovanost, koná jen tehdy, pokládá-li je státní zástupce po svědomitém uvážení za potřebné.

§ 2.

(1) Vyhledávací úkony, které již byly vykonány jinými stíhacími úřady, může vyšetřující soudce opakovati nebo doplniti pouze tehdy, jeví-li se to po svědomitém zkoumání jejich formy a úplnosti nezbytným v zájmu vypátrání pravdy.

(2) Poslední věta v posledním odstavci § 88 rakouského trestního řádu odpadá.

§ 3.

(1) Od ohledání a otevření mrtvoly se má upustiti, je-li bezpečně zjištěno, že smrt byla způsobena trestným činem.

(2) Při ohledání a otevření mrtvoly stačí přítomnost jednoho lékaře.

§ 4.

Při výslechu obviněného, svědka nebo znalce a při jiných vyšetřovacích úkonech se zapisovatel přibere jen, pokládá-li to soudce za potřebné.

Zkrácení obžalovacího spisu a zjednodušení obžalovacího řízení.

Čl. VIII.

§ 1.

Od vylíčení skutkového stavu v odůvodnění obžalovacího spisu lze upustiti, není-li tohoto vylíčení třeba k přípravě hlavního přelíčení.

§ 2.

Obviněný již není oprávněn podávati námitky proti obžalovacímu spisu.

§ 3.

(1) Po doručení obžalovacího spisu předloží vyšetřující soudce spisy předsedovi nalézacího senátu.

(2) Ist der Vorsitzende der Ansicht, daß das angerufene Gericht unzuständig sei, oder daß die Anklageschrift an einem Formfehler leide oder daß der Anklage einer der im § 214, Abs. 1, der österreichischen Strafprozeßordnung angeführten Gründe entgegenstehe, so holt er die Entscheidung der Ratskammer ein. Im entgegengesetzten Falle ordnet er durch einen unanfechtbaren Beschluß die Hauptverhandlung an. Dieser Beschluß hat die Wirkung der rechtskräftigen Versetzung in den Anklagestand.

§ 4.

(1) Die Ratskammer, deren Entscheidung nach § 3, Abs. 2, dieses Artikels eingeholt wurde, entscheidet an Stelle des Gerichtshofes der zweiten Instanz nach Maßgabe der Bestimmungen der §§ 211 bis 215 der österreichischen Strafprozeßordnung und der Absätze 2 und 3 dieses Paragraphen in nichtöffentlicher Sitzung nach Anhörung des Staatsanwaltes, und wenn Voruntersuchung stattgefunden hat, auch des Untersuchungsrichters.

(2) Entscheidet die Ratskammer, daß das angerufene Gericht unzuständig sei, so tritt sie die Sache dem zuständigen Gericht ab.

(3) Erachtet die Ratskammer, daß aus tatsächlichen Gründen mit Sicherheit zu erwarten ist, der Beschuldigte werde in der Hauptverhandlung nicht verurteilt werden, so entscheidet sie, der Anklage werde keine Folge gegeben und das Verfahren werde eingestellt.

(4) Gegen eine Entscheidung, womit das Verfahren eingestellt wird, steht dem Staatsanwalt die Beschwerde an den Gerichtshof zweiter Instanz offen (§ 114 öStPO).

§ 5.

Von der Mitwirkung und Entscheidung bei der Hauptverhandlung ist auch ausgeschlossen, wer an einer Entscheidung der Ratskammer nach § 213 der österreichischen Strafprozeßordnung teilgenommen hat, wenn diese Entscheidung vom Gerichtshofe der zweiten Instanz abgeändert worden ist.

§ 6.

(1) Die Bestimmungen der §§ 212 und 213, Abs. 1, Z. 2, der österreichischen Strafprozeßordnung werden durch die Bestimmungen des § 4, Abs. 2 und 3, dieses Artikels ersetzt.

(2) Hat der Beschuldigte schon vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung den Einspruch gegen die Anklageschrift erhoben, so richtet sich das weitere Verfahren nach den bisherigen Vorschriften.

(2) Má-li předseda za to, že dovolaný soud není příslušný nebo že obžalovací spis trpí formální vadou nebo že žalobě odporuje některý z důvodů uvedených v § 214, odst. 1 rakouského trestního řádu, vyžádá rozhodnutí radní komory. V opačném případě nařídí hlavní přelíčení usnesením, jemuž nelze odporovati. Toto usnesení má účinky pravoplatného dání v obžalovanost.

§ 4.

(1) Radní komora, jejíž rozhodnutí bylo vyžádáno podle § 3, odst. 2 tohoto článku, rozhoduje na místě sborového soudu druhé stolice podle ustanovení §§ 211 až 215 rakouského trestního řádu a odstavců 2 a 3 tohoto paragrafu v neveřejném sedění po slyšení státního zástupce, a konalo-li se přípravné vyšetřování, i vyšetřujícího soudce.

(2) Rozhodne-li radní komora, že dovolaný soud není příslušný, odstoupí věc příslušnému soudu.

(3) Má-li radní komora za to, že ze skutkových důvodů možno s určitostí očekávati, že obviněný nebude při hlavním přelíčení odsouzen, rozhodne, že se žaloba nepřipouští a že se řízení zastavuje.

(4) Proti rozhodnutí, jímž se řízení zastavuje, může státní zástupce podati stížnost k sborovému soudu druhé stolice (§ 114 rak. tr. ř.).

§ 5.

Z účasti a rozhodování při hlavním přelíčení je též vyloučen, kdo se zúčastnil rozhodnutí radní komory podle § 213 rakouského trestního řádu, bylo-li toto rozhodnutí sborovým soudem druhé stolice změněno.

§ 6.

(1) Ustanovení §§ 212 a 213, odst. 1, č. 2 rakouského trestního řádu se nahrazují ustanoveními § 4, odst. 2 a 3 tohoto článku.

(2) Podal-li obviněný již dříve, než toto nařízení nabylo účinnosti, námitky proti obžalovacímu spisu, řídí se další řízení dosavadními předpisy.

Vereinfachung und Beschleunigung der Hauptverhandlung.

Art. IX.

§ 1.

(1) Die Begründung der Anklageschrift und des Erkenntnisses, vermöge dessen ein Anklagepunkt zu entfallen hat, ist bei der Hauptverhandlung nicht zu verlesen.

(2) Auf Verlangen des Staatsanwaltes ist die Verlesung der Anklageschrift und des im Absatz 1 angeführten Erkenntnisses dadurch zu ersetzen, daß der Staatsanwalt deren wesentlichen Inhalt vorträgt.

§ 2.

Der § 263 der österreichischen Strafprozeßordnung erhält folgende Fassung:

(1) Wird der Angeklagte bei der Hauptverhandlung noch einer anderen als der ihm in der Anklageschrift zur Last gelegten Tat beschuldigt, so kann das Gericht auf Antrag des berechtigten Anklägers die Verhandlung und das Urteil auch auf diese Tat ausdehnen, wenn zur Aburteilung dieser Tat nicht ein Gericht höherer Ordnung zuständig und der Angeklagte anwesend ist.

(2) Der Vorsitzende gibt dem Angeklagten Gelegenheit, sich zu verteidigen; er weist ihn auf das Recht hin, die Abbrechung der Hauptverhandlung oder die abgesonderte Durchführung des Verfahrens wegen der neu hinzugekommenen Tat zu beantragen.

(3) Das Gericht bricht die Hauptverhandlung ab und behält die Entscheidung über alle dem Angeklagten zur Last fallenden strafbaren Handlungen einer neuen Hauptverhandlung vor, wenn es eine sorgfältigere Vorbereitung, insbesondere auch der Verteidigung, für erforderlich hält oder wenn es der Angeklagte beantragt und sein Antrag nicht offenbar mutwillig oder nur zur Verzögerung des Verfahrens gestellt ist; es kann statt dessen auch beschließen, daß das Verfahren wegen der hinzugekommenen Tat abgesondert zu führen und zum Abschluß zu bringen ist, und das Urteil auf den Gegenstand der ursprünglichen Anklage beschränken.

(4) In gleicher Weise geht das Gericht auf Antrag des berechtigten Anklägers vor, wenn zur Aburteilung der neu hinzugekommenen Tat ein Gericht höherer Ordnung zuständig oder der Angeklagte nicht anwesend ist.

(5) Bricht das Gericht die Hauptverhandlung ab oder beschließt es die abgesonderte

Zjednodušení a urychlení hlavního přelíčení.

Čl. IX.

§ 1.

(1) Odůvodnění obžalovacího spisu a nálezu, podle něhož se má vypustiti některý žalobní článek, se u hlavního přelíčení nemají čísti.

(2) K žádosti státního zástupce se čtení obžalovacího spisu a nálezu uvedeného v odstavci 1 má nahraditi tím, že státní zástupce přednese jejich podstatný obsah.

§ 2.

§ 263 rakouského trestního řádu zní takto:

(1) Klade-li se obžalovanému při hlavním přelíčení za vinu ještě nějaký jiný čin než mu kladl za vinu obžalovací spis, může soud na návrh oprávněného žalobce rozšířiti přelíčení a rozsudek také na tento čin, není-li k rozsouzení tohoto činu příslušný soud vyššího pořadí a je-li obžalovaný přítomen.

(2) Předseda dá obžalovanému příležitost, aby se hájil; upozorní ho na jeho právo navrhnouti přerušení hlavního přelíčení nebo oddělené provedení řízení pro čin nově přibyvší.

(3) Soud přeruší hlavní přelíčení a vyhradí rozhodnutí o všech trestných činech, kladených obžalovanému za vinu, novému hlavnímu přelíčení, má-li za to, že je třeba pečlivější přípravy, zejména i obhajoby, nebo navrhne-li to obžalovaný a není-li jeho návrh podán zřejmě svévolně nebo pouze k průtahu řízení; místo toho může také vydati usnesení, že se řízení pro přibyvší čin má odděleně konati a skončiti, a může rozsudek omeziti na předmět původní žaloby.

(4) Stejně postupuje soud na návrh oprávněného žalobce, je-li k rozsouzení nově přibyvšího činu příslušný soud vyššího pořadí nebo není-li obžalovaný přítomen.

(5) Přeruší-li soud hlavní přelíčení nebo vydá-li usnesení, aby se řízení pro čin nově

Durchführung des Verfahrens wegen der neu hinzugekommenen Tat, so muß der Ankläger binnen drei Tagen (§§ 27 und 46) seine Anträge wegen Einleitung des gesetzlichen Verfahrens einbringen.

§ 3.

Die Bestimmungen der §§ 224 und 276 der österreichischen Strafprozeßordnung über die Vornahme der Erhebungen oder Untersuchungshandlungen durch den Untersuchungsrichter sind nur anwendbar, wenn die Beweise nicht in der Hauptverhandlung aufgenommen werden können. Hält der Untersuchungsrichter diese Voraussetzungen nicht für gegeben, so holt er die Entscheidung der Ratskammer ein.

§ 4.

Findet das Gericht, daß der Angeklagte, Privatankläger oder Privatbeteiligte offenbar mutwillig oder nur zur Verzögerung des Verfahrens Anträge auf Vertagung der Hauptverhandlung stellt oder Beweise anbietet, die er schon früher geltend machen konnte, so kann es gegen ihn und unter Umständen auch gegen dessen Vertreter auf eine Geldstrafe bis zu 5.000 K, und für den Fall der Uneinbringlichkeit auf Arrest bis zu 14 Tagen erkennen.

§ 5.

Protokolle über die Vernehmung von Mitbeschuldigten und Zeugen und die Gutachten der Sachverständigen dürfen unter den Voraussetzungen des § 252 der österreichischen Strafprozeßordnung bei der Hauptverhandlung auch dann vorgelesen werden, wenn sie nicht in dem gegenständlichen Strafverfahren und auch nicht vom Richter abgefaßt wurden.

§ 6.

(1) Ein Schriftführer wirkt in der Hauptverhandlung nur mit, wenn es der Vorsitzende für erforderlich hält.

(2) Von der protokollarischen Niederlegung nebensächlicher Angaben des Angeklagten, der Zeugen und Sachverständigen ist in der Hauptverhandlung abzusehen.

(3) Die Bestimmung, wonach auf rechtzeitiges Verlangen einer Partei und gegen vorläufigen Erlag der Kosten die stenographische Aufzeichnung aller Aussagen und Anträge bei der Hauptverhandlung zu verfügen ist, entfällt.

§ 7.

Im Verfahren vor den Bezirksgerichten kann der öffentliche Ankläger auf Teilnahme an der Hauptverhandlung verzichten.

přibyvší konalo odděleně, musí žalobce podati ve třech dnech (§§ 27 a 46) své návrhy stran zahájení zákonného řízení.

§ 3.

Ustanovení §§ 224 a 276 rakouského trestního řádu o konání vyhledávání nebo vyšetřovacích úkonů vyšetřujícím soudcem se použije jen, nemohou-li býti důkazy provedeny při hlavním přelíčení. Má-li vyšetřující soudce za to, že tyto podmínky nejsou dány, vyžádá rozhodnutí radní komory.

§ 4.

Shledá-li soud, že obžalovaný, soukromý žalobce nebo soukromý účastník zřejmě svévolně nebo pouze k průtahu řízení činí návrhy na odročení hlavního přelíčení nebo nabízí důkazy, které mohl uplatniti již dříve, může proti němu a podle okolností i proti jeho zástupci uznati na peněžitý trest až do 5000 K, a pro případ nedobytnosti na vězení až do 14 dnů.

§ 5.

Protokoly o výslechu spoluobviněných a svědků a posudky znalců se za podmínek § 252 rakouského trestního řádu smějí při hlavním přelíčení čísti i tehdy, když nebyly sepsány v trestním řízení, o něž právě jde, a i když nebyly sepsány soudcem.

§ 6.

(1) Zapisovatel spolupůsobí při hlavním přelíčení jen, pokládá-li to předseda za potřebné.

(2) Od protokolárního zápisu vedlejších údajů obžalovaného, svědků a znalců se při hlavním přelíčení má upustiti.

(3) Ustanovení, podle něhož se k včasné žádosti některé strany a proti předchozímu složení nákladů má nařiditi těsnopisný zápis všech výpovědí a návrhů při hlavním přelíčení, odpadá.

§ 7.

V řízení před okresními soudy může se veřejný žalobce vzdáti účasti na hlavním přelíčení.

Vereinfachungen bei Abfassung der Urteile.

Art. X.

§ 1.

Die §§ 260 und 268 der österreichischen Strafprozeßordnung erhalten folgende Fassung:

„§ 260.

(1) Wird der Angeklagte schuldig befunden, so muß das Strafurteil aussprechen:

1. welcher Tat der Angeklagte schuldig ist, und zwar unter Anführung der zur deutlichen Bezeichnung der Tat und ihrer rechtlichen Beurteilung notwendigen Umstände;

2. die Bezeichnung der strafbaren Handlung, deren der Angeklagte schuldig ist;

3. zu welcher Strafe der Angeklagte verurteilt wird, welche Maßnahme neben oder an die Stelle der Strafe tritt oder daß das Gericht von der Verhängung einer Strafe absieht;

und zwar diese drei Punkte bei sonstiger Nichtigkeit.

Außerdem ist noch beizufügen

4. die Entscheidung über die geltend gemachten Entschädigungsansprüche und über die Prozeßkosten.

(2) Im übrigen unterliegt die Fassung des Urteilspruchs dem Ermessen des Gerichtes.

§ 268.

Unmittelbar, nachdem der Gerichtshof seine Entscheidung beschlossen hat, wird der Urteilspruch schriftlich festgelegt. Sodann wird der Angeklagte wieder vorgeführt oder vorgerufen. Der Vorsitzende verkündet das Urteil samt wesentlichen Gründen in öffentlicher Sitzung. Den Urteilspruch liest er vor. Der Angeklagte wird über die ihm zustehenden Rechtsmittel belehrt."

§ 2.

Der Z. 5 des § 270, Abs. 2, der österreichischen Strafprozeßordnung wird als letzter Satz angefügt:

„Insbesondere müssen die Urteilsgründe die angewendeten gesetzlichen Bestimmungen anführen und die Tatumstände feststellen, die die Anwendung eines bestimmten Strafgesetzes und eines bestimmten Strafsatzes begründen."

§ 3.

Ist gegen das Urteil kein Rechtsmittel angemeldet worden, so genügt zur Begründung der Urteilsausfertigung die Angabe des festge-

Zjednodušení při vyhotovení rozsudků.

Čl. X.

§ 1.

§§ 260 a 268 rakouského trestního řádu zní takto:

„§ 260.

(1) Uzná-li se obžalovaný vinným musí se v trestním rozsudku vyřknouti:

1. jakým činem je obžalovaný vinen, a to s uvedením okolností nutných k jasnému označení činu a k jeho právnímu posouzení;

2. označení trestného jednání, jímž je obžalovaný vinen;

3. k jakému trestu se obžalovaný odsuzuje, jaké opatření nastupuje vedle trestu nebo na jeho místo, anebo že soud upouští od uložení trestu;

a to tyto tři body pod neplatností.

Mimo to se má připojiti ještě

4. rozhodnutí o uplatňovaných nárocích na náhradu škody a o útratách procesních.

(2) Jinak je znění rozsudkového výroku zůstaveno úvaze soudu.

§ 268.

Ihned, jakmile soudní dvůr usnesl své rozhodnutí, se sepíše rozsudkový výrok. Pak se obžalovaný zase předvede nebo předvolá. Předseda vyhlásí rozsudek s podstatnými důvody ve veřejném sedění. Rozsudkový výrok přečte. Obžalovaný se poučí o opravných prostředcích, které mu příslušejí."

§ 2.

K č. 5 § 270, odst. 2 rakouského trestního řádu se připojuje jako poslední věta:

„Zejména musí rozsudkové důvody uvésti zákonná ustanovení, jichž bylo užito, a zjistiti skutkové okolnosti, které odůvodňují užití určitého trestního zákona nebo určité trestní sazby."

§ 3.

Nebyl-li proti rozsudku ohlášen žádný opravný prostředek, stačí k odůvodnění vyhotovení rozsudku údaj zjištěného skutkového

stellten Sachverhaltes, des zur Anwendung gebrachten Strafgesetzes und der Umstände, die für die Zumessung der Strafe bestimmend gewesen sind.

Erweiterte Zulässigkeit der Strafverfügung.

Art. XI.

Die im § 11 des Gesetzes vom 21. März 1929, Slg. Nr. 31, womit die Strafgesetze und die Strafprozeßordnungen abgeändert und ergänzt werden, festgesetzten Beschränkungen bei Erlassung einer Strafverfügung fallen weg.

Erleichterte Aburteilung eines abwesenden Angeklagten.

Art. XII.

§ 1.

Sofern das Gesetz für die Vornahme der Hauptverhandlung und Fällung des Urteils in Abwesenheit des Angeklagten die Voraussetzung aufstellt, daß der Angeklagte bereits in der Voruntersuchung vernommen wurde, genügt es, wenn der Angeklagte überhaupt richterlich vernommen wurde; ist er jedoch von einer öffentlichen Behörde, einem öffentlichen Beamten oder einem öffentlichen Organ auf Grund ihrer eigenen dienstlichen Wahrnehmung oder eines vor ihnen abgelegten Geständnisses angezeigt oder mit Gegenständen, die auf seine Teilnahme an der strafbaren Handlung hinweisen, betreten worden, so ist seine vorherige Einvernahme überhaupt nicht erforderlich.

§ 2.

Findet das Gericht erster Instanz den von dem Angeklagten gegen das in seiner Abwesenheit gefällte Urteil erhobenen Widerspruch begründet, so kann es ihm selbst stattgeben.

Einschränkung der Rechtsmittel.

Art. XIII.

§ 1.

(1) Rechtsmittel, die von anderen Personen als dem öffentlichen Ankläger eingebracht werden, sind mit Beschluß des Gerichtes gegen dessen Entscheidung sie gerichtet sind, als unzulässig zurückzuweisen,

1. wenn sie offenbar mutwillig oder nur zur Verzögerung des Verfahrens eingelegt wurden,

2. wenn sie nur gegen die Höhe der auferstavu, užitého trestního zákona a okolností, podle nichž byla určena výměra trestu.

Rozšířená přípustnost trestního příkazu.

Čl. XI.

Omezení při vydání trestního příkazu, stanovená v § 11 zákona ze dne 21. března 1929, Sb. č. 31, kterým se mění a doplňují trestní zákony a trestní řády, odpadají.

Usnadněné odsouzení nepřítomného obžalovaného.

Čl. XII.

§ 1.

Pokud zákon stanoví pro konání hlavního přelíčení a vynesení rozsudku v nepřítomnosti obžalovaného podmínku, že obžalovaný byl již vyslýchán v přípravném vyšetřování, stačí, byl-li obžalovaný vůbec slyšen soudcem; byl-li však oznámen veřejným úřadem, veřejným úředníkem nebo veřejným orgánem na základě jejich vlastního služebního postřehu nebo na základě doznání, které před nimi učinil, nebo byl-li postižen s předměty, které svědčí o jeho účasti na trestném činu, nevyžaduje se vůbec, aby byl předem slyšen.

§ 2.

Shledá-li soud první stolice, že odpor podaný obžalovaným proti rozsudku vynesenému v jeho nepřítomnosti je důvodný, může mu sám vyhověti.

Omezení opravných prostředků.

Čl. XIII.

§ 1.

(1) Opravné prostředky, které jsou podány jinými osobami než veřejným žalobcem, se mají usnesením soudu, proti jehož rozhodnutí směřují, jako nepřípustné odmítnouti,

1. byly-li podány zřejmě svévolně nebo pouze k průtahu řízení,

2. směřují-li pouze proti výši uloženého tre-

legten Strafe gerichtet sind und die Strafe ohnehin mit dem niedrigsten gesetzlichen Strafausmaß bemessen wurde oder dieses Ausmaß nicht einmal erreicht.

(2) Dieser Beschluß ist unanfechtbar.

§ 2.

Verweist das Oberste Gericht nach teilweiser Aufhebung eines Strafurteiles die Sache zur neuerlichen Hauptverhandlung an das Gericht der ersten Instanz, so hat es zugleich für den Fall, daß der Ankläger von der Verfolgung der zur neuen Verhandlung stehenden Tat absieht, die Strafe für diejenigen Taten, hinsichtlich deren der Schuldspruch in Rechtskraft erwachsen ist, neu zu bemessen.

§ 3.

(1) Die Bestimmungen der österreichischen Strafprozeßordnung, wonach gegen den Angeklagten, falls das Rechtsmittel lediglich zu seinen Gunsten ergriffen worden ist, keine schwerere Strafe verhängt werden darf, als welche ihm das angefochtene Erkenntnis auferlegte, treten außer Kraft.

(2) Dies gilt sinngemäß auch für die neue im wiederaufgenommenen Verfahren oder in der nach Widerspruch gegen das in Abwesenheit gefällte Urteil oder nach Einspruch gegen die Strafverfügung vorgenommenen Hauptverhandlung gefällte Entscheidung.

Das Verfahren vor dem Einzelrichter in Verbrechens- und Vergehensfällen.

Art. XIV.

§ 1.

(1) Wegen aller Verbrechen und Vergehen, bei denen nach dem Gesetz nicht auf mindestens fünfjährige Kerkerstrafe zu erkennen ist, kann der Staatsanwalt in der Anklageschrift die Aburteilung durch den Einzelrichter beantragen, wenn nach den Umständen des Falles anzunehmen ist, daß keine strengere Strafe zu verhängen sein wird als eine Freiheitsstrafe von höchstens fünf Jahren oder eine Geldstrafe. Daß überdies auf Nebenstrafen oder Maßnahmen der Besserung und Sicherung erkannt werden kann oder muß, steht einem solchen Antrag nicht entgegen.

(2) Der Staatsanwalt soll den Antrag nur stellen, wenn der Beschuldigte von einer öffentlichen Behörde, einem öffentlichen Beamten oder einem öffentlichen Organ auf Grund ihrer eigenen dienstlichen Wahrnehmung oder eines vor ihnen abgelegten Geständnisses angezeigt

stu a trest byl beztak vyměřen nejnižší zákonnou výměrou nebo této výměry ani nedosahuje.

(2) Toto usnesení nelze bráti v odpor.

§ 2.

Odkáže-li nejvyšší soud, zrušiv zčásti trestní rozsudek, věc k novému hlavnímu přelíčení soudu prvé stolice, má zároveň pro případ, že žalobce upustí od stíhání trestného činu, jenž má býti znovu projednáván, nově vyměřit trest pro ony činy, o nichž výrok o vině nabyl právní moci.

§ 3.

(1) Ustanovení rakouského trestního řádu, podle nichž obžalovanému, byl-li opravný prostředek podán jen v jeho prospěch, nesmí býti uložen těžší trest, než který mu uložil napadený nález, pozbývají platnosti.

(2) To platí obdobně též pro nové rozhodnutí vynesené v obnoveném řízení nebo při hlavním přelíčení konaném po odporu proti rozsudku vynesenému v nepřítomnosti nebo po odporu proti trestnímu příkazu.

Řízení před samosoudcem pro zločiny a přečiny.

Čl. XIV.

§ 1.

(1) Pro všechny zločiny a přečiny, při nichž se podle zákona nemá uznati na trest žaláře nejméně pětiletého, může státní zástupce v obžalovacím spise navrhnouti rozsouzení samosoudcem, lze-li podle okolností případu míti za to, že nebude nutno uložiti přísnější trest než trest na svobodě nejvýše pětiletý nebo trest peněžitý. Takovému návrhu nepřekáží, že se nadto může nebo musí uznati na tresty vedlejší nebo na opatření polepšovací a zabezpečovací.

(2) Státní zástupce má tento návrh podati jen, bylo-li trestní oznámení učiněno na obviněného veřejným úřadem nebo veřejným úředníkem nebo veřejným orgánem na základě jejich vlastního služebního postřehu nebo na základě doznání, které před nimi učinil, anebo

oder mit Gegenständen, die auf seine Teilnahme an der strafbaren Handlung hinweisen, betreten worden ist oder sonst der Beweis seiner Schuld voraussichtlich leicht erbracht werden kann.

§ 2.

Für das Anklageverfahren gelten dem Sinne nach die Bestimmungen des XVI. Hauptstückes der österreichischen Strafprozeßordnung (§§ 207 bis 219) mit folgenden Abweichungen und Ergänzungen:

1. Der Einzelrichter hat die Befugnisse und Obliegenheiten des Vorsitzenden des Erkenntnissenates.

2. Hat der Einzelrichter Bedenken gegen die Zulässigkeit der Aburteilung durch den Einzelrichter (§ 1, Abs. 1, dieses Artikels), so ist die Entscheidung der Ratskammer einzuholen.

3. Erklärt die Ratskammer die Aburteilung durch den Einzelrichter für unzulässig, so hat der Staatsanwalt binnen drei Tagen die zur Einleitung oder Fortsetzung des Verfahrens erforderlichen Anträge zu stellen (§ 27 öStPO).

4. An den Beschluß der Ratskammer, womit die Zulässigkeit der Aburteilung durch den Einzelrichter bejaht wird, ist das erkennende Gericht nicht gebunden. Der Einzelrichter, der ein Bedenken in dieser Richtung ohne Erfolg geltend gemacht hat, ist von der Hauptverhandlung ausgeschlossen.

§ 3.

Für die Vorbereitung zur Hauptverhandlung, die Hauptverhandlung und das Urteil gelten dem Sinne nach die Bestimmungen des XVII. und XVIII. Hauptstückes der österreichischen Strafprozeßordnung (§§ 220 bis 279) mit folgenden Abweichungen und Ergänzungen:

1. Der Einzelrichter hat die Befugnisse und die Obliegenheiten des Erkenntnissenates und dessen Vorsitzenden.

2. Ist es mit Rücksicht auf die Verkehrsverhältnisse zweckmäßig, Hauptverhandlungen vor dem Einzelrichter regelmäßig im Sprengel eines außerhalb des Gerichtshofsitzes gelegenen Bezirksgerichtes abzuhalten, so kann ein Richter dieses Bezirksgerichtes zum Einzelrichter in Verbrechens- und Vergehensfällen bestellt werden. Der Richter des Bezirksgerichtes ist in dieser Verwendung als Richter des Gerichtshofes anzusehen. Sobald der Vorsteher des Gerichtshofes erster Instanz angeordnet hat, daß die Hauptverhandlung vor dem Einzelrichter des Bezirksgerichtes stattzufinden habe, tritt dieser Richter an die Stelle des

byl-li obžalovaný postižen s předměty, které svědčí o jeho účasti na trestném činu, anebo lze-li jinak, jak možno předpokládati, jeho vinu snadno dokázati.

§ 2.

Pro obžalovací řízení platí obdobně ustanovení hlavy XVI rakouského trestního řádu (§§ 207 až 219) s těmito odchylkami a doplňky:

1. Samosoudce má právo a povinnosti předsedy nalézacího senátu.

2. Má-li samosoudce pochybnosti o přípustnosti rozsouzení samosoudcem (§ 1, odst. 1 tohoto článku), vyžádá si rozhodnutí radní komory.

3. Prohlásí-li radní komora rozsouzení samosoudcem za nepřípustné, má státní zástupce ve třech dnech učiniti nutné návrhy k zavedení řízení nebo pokračování v něm (§ 27 rak. tr. ř.).

4. Usnesením radní komory, jímž se uznává přípustnost rozsouzení samosoudcem, není nalézací soud vázán. Samosoudce, který v tomto směru bezvýsledně uplatňoval nějakou námitku, je vyloučen z hlavního přelíčení.

§ 3.

O přípravě k hlavnímu přelíčení, o hlavním přelíčení a o rozsudku platí obdobně ustanovení hlavy XVII a XVIII rakouského trestního řádu (§§ 220 až 279) s těmito odchylkami a doplňky:

1. Samosoudce má práva a povinnosti nalézacího senátu a jeho předsedy.

2. Je-li pro dopravní poměry účelné konati hlavní přelíčení před samosoudcem pravidelně v obvodu některého okresního soudu, který leží mimo sídlo sborového soudu, může některý soudce tohoto okresního soudu býti ustanoven samosoudcem pro zločiny a přečiny. Při tomto upotřebení se má soudce okresního soudu pokládati za soudce soudu sborového. Jakmile předseda sborového soudu první stolice nařídil, že se má hlavní přelíčení konati před samosoudcem okresního soudu, nastupuje tento soudce na místo samosoudce sborového soudu prvé stolice, povolaného jinak k rozsouzení. Jemu příslušejí opatření, která má učiniti samo-

sonst zur Aburteilung berufenen Einzelrichters des Gerichtshofes erster Instanz. Ihm obliegen die vom Einzelrichter zur Vorbereitung der Hauptverhandlung zu treffenden Verfügungen und nach Durchführung der Hauptverhandlung die Ausfertigung und Zustellung der in der Hauptverhandlung getroffenen Entscheidungen. Alle anderen nach der Hauptverhandlung dem Einzelrichter zukommenden Geschäfte sind von dem nach der Geschäftsverteilung dazu berufenen Einzelrichter am Gerichtshof erster Instanz zu besorgen. Die gegen seine Entscheidungen zulässigen Rechtsmittel, deren Ausführung und die Gegenausführung können auch bei dem Bezirksgericht angebracht werden. Der Staatsanwalt kann auf die Teilnahme an der Hauptverhandlung verzichten, wenn ein Richter des Bezirksgerichtes als Einzelrichter entscheidet.

3. Der Einzelrichter kann bei sonstiger Nichtigkeit (§ 281, Z. 11, öStPO) keine strengere Strafe verhängen als eine Freiheitsstrafe von höchstens fünf Jahren oder eine Geldstrafe; in beiden Fällen kann er überdies auf Nebenstrafen erkennen und Maßnahmen der Besserung und Sicherung anordnen. Hält er eine strengere Strafe für angemessen, so hat er die Hauptverhandlung abzubrechen. Über einen darauf abzielenden Antrag des Staatsanwaltes entscheidet er nach Anhörung des Beschuldigten. Wird die Verhandlung abgebrochen, so hat der Staatsanwalt binnen drei Tagen seine Anträge wegen Einleitung des gesetzlichen Verfahrens anzubringen (§ 27 öStPO).

4. Auch im Falle des § 278 öStPO kann der Einzelrichter keine strengere Strafe verhängen als die in der Z. 3 bezeichnete.

§ 4.

Für die Rechtsmittel gegen die Urteile des Einzelrichters gelten dem Sinne nach die Bestimmungen der §§ 280 bis 296 der österreichischen Strafprozeßordnung mit folgenden Abweichungen und Ergänzungen:

1. Die Beteiligung eines nach § 2, Z. 4, dieses Artikels ausgeschlossenen Einzelrichters an der Hauptverhandlung begründet Nichtigkeit nach § 281, Z. 1.

2. Der Nichtigkeitsgrund des § 281, Z. 6, liegt auch dann vor, wenn der Einzelrichter über eine Tat geurteilt hat, die ein im Gesetze mit mindestens fünfjähriger Kerkerstrafe bedrohtes Verbrechen bildet.

3. Hat der Einzelrichter über eine Tat geurteilt, die ein im Gesetze mit mindestens fünf-

soudce k přípravě hlavního přelíčení a po provedeném hlavním přelíčení vyhotovení a doručení rozhodnutí učiněných při hlavním přelíčení. Všechny ostatní práce, náležející samosoudci po hlavním přelíčení, má obstarati samosoudce sborového soudu prvé stolice, který je k tomu povolán podle rozvrhu prací. Opravné prostředky přípustné proti jeho rozhodnutím, jich provedení a odvod proti nim mohou býti podány též u okresního soudu. Státní zástupce se může zříci účasti na hlavním přelíčení, rozhoduje-li soudce okresního soudu jako samosoudce.

3. Samosoudce nemůže pod zmatečností (§ 281, č. 11 rak. tr. ř.) uložiti přísnější trest než trest na svobodě nejvýše pětiletý nebo trest peněžitý; v obou případech může nadto uznati na vedlejší tresty a nařiditi opatření polepšovací a zabezpečovací. Pokládá-li za přiměřený trest přísnější, má přerušiti hlavní přelíčení. O návrhu státního zástupce k tomu směřujícím rozhoduje po slyšení obviněného. Přeruší-li se přelíčení, má státní zástupce ve třech dnech učiniti své návrhy k zahájení zákonného řízení (§ 27 rak. tr. ř.).

4. Také v případě § 278 rakouského trestního řádu nemůže samosoudce uložiti trest přísnější než ten, který je uveden v č. 3.

§ 4.

O opravných prostředcích proti rozsudkům samosoudcovým platí obdobně ustanovení §§ 280 až 296 rakouského trestního řádu s těmito odchylkami a doplňky:

1. Účast samosoudce při hlavním přelíčení vyloučeného podle § 2, č. 4 tohoto článku zakládá zmatečnost podle § 281, č. 1.

2. Důvod zmatečnosti podle § 281, č. 6 je dán též tehdy, soudil-li samosoudce o činu, který je zločinem ohroženým v zákoně trestem žaláře nejméně pětiletým.

3. Soudil-li samosoudce o činu, který je zločinem ohroženým v zákoně trestem žaláře nej-

jähriger Kerkerstrafe bedrohtes Verbrechen bildet, so hebt das Oberste Gericht das Urteil auf und verweist die Sache an den Gerichtshof erster Instanz. Dieser veranlaßt die Einleitung des gesetzlichen Verfahrens (§ 2, Z. 3, dieses Artikels).

4. Wird der zum Nachteil des Angeklagten wegen des Ausspruches über die Strafe ergriffenen Berufung stattgegeben, so kann die Strafe gleichwohl nicht über das im § 3, Z. 3, dieses Artikels angegebene Maß erhöht werden.

§ 5.

(1) Für die Wiederaufnahme des Strafverfahrens und die Wiedereinsetzung gegen den Ablauf von Fristen gelten dem Sinne nach die Bestimmungen des XX. Hauptstückes der österreichischen Strafprozeßordnung; über die Zulassung der Wiederaufnahme entscheidet der Einzelrichter.

(2) Auch alle anderen außerhalb der Hauptverhandlung zu treffenden Entscheidungen, zu denen sonst der Gerichtshof berufen ist, obliegen dem Einzelrichter.

(3) Der Rechtszug gegen seine Entscheidungen richtet sich nach den allgemeinen für das Verfahren vor den Gerichtshöfen geltenden Vorschriften.

§ 6.

Zu Einzelrichtern sind womöglich bei den Gerichtshöfen nur Senatsvorsitzende oder Räte, die mindestens zwei Jahre als Untersuchungsrichter oder erkennende Richter in Strafsachen verwendet worden sind, bei Bezirksgerichten (§ 3, Z. 2, dieses Artikels) nur Richter zu bestellen, die mindestens zwei Jahre als erkennende Richter in Strafsachen verwendet worden sind. Die Einzelrichter bestellt der Präsident des Gerichtshofes zweiter Instanz.

§ 7.

(1) In Jugendstrafsachen finden die Bestimmungen dieses Artikels keine Anwendung.

(2) Die Bestimmungen dieses Artikels finden ferner keine Anwendung auf anhängige Sachen, wenn bei Inkrafttreten dieser Verordnung die Hauptverhandlung bereits angeordnet wurde. Ist die Anklage schon erhoben, so kann der Staatsanwalt den Antrag auf Aburteilung durch den Einzelrichter nachträglich stellen. In diesem Antrag ist auf die Anklageschrift Bezug zu nehmen, deren Bestandteil der Antrag bildet.

méně pětiletým, zruší nejvyšší soud rozsudek a odkáže věc sborovému soudu první stolice. Tento zařídí zahájení zákonného řízení (§ 2, č. 3 tohoto článku).

4. Vyhoví-li se odvolání podanému v neprospěch obžalovaného proti výroku o trestu, nelze ani tu zvýšiti trest nad míru stanovenou v § 3, č. 3 tohoto článku.

§ 5.

(1) O obnově trestního řízení a o navrácení v předešlý stav při prošlých lhůtách platí obdobně ustanovení hlavy XX rakouského trestního řádu; o přípustnosti obnovy rozhoduje samosoudce.

(2) Také všechna ostatní rozhodnutí, která se činí mimo hlavní přelíčení a k nimž je jinak povolán sborový soud, příslušejí samosoudci.

(3) Pořad opravných prostředků proti jeho rozhodnutím se řídí všeobecnými předpisy platnými pro řízení před sborovými soudy.

§ 6.

Za samosoudce mají býti podle možnosti ustanovováni u sborových soudů jen předsedové senátu nebo radové, kteří byli činni nejméně dva roky jako vyšetřující soudcové nebo nalézací soudcové ve věcech trestních, u okresních soudů pak (§ 3, č. 2 tohoto článku) jen soudcové, kteří byli činni nejméně dva roky jako nalézací soudcové ve věcech trestních. Samosoudce ustanovuje president sborového soudu druhé stolice.

§ 7.

(1) V trestních věcech mladistvých neplatí ustanovení tohoto článku.

(2) Dále neplatí ustanovení tohoto článku ve věcech, které jsou již zahájeny, je-li v době, kdy toto nařízení nabývá účinnosti, již nařízeno hlavní přelíčení. Je-li již podána žaloba, může státní zástupce dodatečně učiniti návrh na rozsouzení samosoudcem. V tomto návrhu se má odkázati na obžalovací spis, jehož součástí návrh je.